

et fia mēha rū atīp̄ advenit iā rūd̄ īe Constituto et rū
hōj̄ in ġ̄ in Ched̄. T̄o sit p̄iatum rū adīc̄ fia mēha rū
āsterius, in p̄iat ut fia sedū mā mēha d̄. D̄flat ex se rūd̄
infroīe, his D̄flat in advenit, sed c̄ l̄. rū. h̄y Constitutum: ġ̄tak̄
p̄iat ē inḡ.

L 37. *Pis minor sit fia ghila si fia ia 3göti ex de
mo pista vagle, q^a aduenit huijgi reompa ind, tri n a fia d'aria
mettha in 3fahsi exso et d'ria 3' uola et L'abli 3fahsi pistrin
q^a in hal gräde fia leonina a fia; jis it diuendum de fia
mettha. *Pis 2° q^a hoc pista soote getriatuor a roote e pias
ing^a, ut fiet ex gradione diffi, de inde e 3gileta, q^a digitie
gratium in Pusum in infiori extegfa d'ria induante, glutinum in
aproti et getriete sit soot hait roote et getrieter. Da hoc
sübst da gräden fia; jis dit wetha superioris ponit et p*ej*
End diximus L'roote et lontines tige et de religiis d'riis
superioribus, ins id L'gihis superioris poter titiles i e utia in
induacion in glotonum X^a digit 4^a a n° 177.**

L 38 Dariam sum amperit domini magnus vap
ing. CC et alici agut S. L litaturum pugnare dicit
ate ingred ad dicitur et alio; sed dicitur extensio et rota ex
rota et percussio sunt dicitur et alio; i. Et dicitur regarde mai
go tales dicit in sensu ultia ingred 2um retum seriem metuend
in sui loquuntur et rota libera alegione, et in hoc sibi admittimus
ut in ingred ad dicitur et alio; dicitur 2um 62; et 2um lani
Klauen corrunt grombigna aiga dicitur, ne tria superfluit
adcomus.

138 A 2° data mai regno min q^a rict et
toto hoc et gestire consurgit unum q^a lo. ita exigit
fratris in hisa in hoc et fratris gestris ita corrispondan-
te consurgit unum q^a lo. ricta q^a vide digitationem à
n° 206 usq^a 207 hanc leg^a hoc argum, et alia que ique in-
gurgiant hanc conclusionem. 2° itam sicutem -

140 Script ut confundat unum qd in grecis
 isto habet una p̄s h̄rie rāsem m̄d et altera rāsem f̄d.
 sed realitatem in h̄is rāsem m̄d ad d̄fata ex d̄rūg p̄s -
 f̄tij; nec rōte ad d̄fata ex d̄rūg inservitq; qd p̄s
 minor qd nulla f̄ia phila got h̄re rāsem m̄d s̄u alterius
 f̄d gh̄ile inḡie phili: qd nulla f̄ia methe got h̄re rāsem
 m̄d s̄u alterius f̄d methe inḡie metho. d̄go m̄ta
 et d̄go aūg f̄bāry nulla f̄ia phila got h̄re rāsem m̄d
 s̄u alterius s̄o n̄ ordinat ad p̄ponendum. illa c̄ subtūm cont̄si
 ordinat ad p̄ponendum qd illa ut subtūm d̄fia neḡ aūg et
 boīm in eōt tū. quia h̄c m̄tē f̄ia phili c̄ habent rāse -
 m̄d s̄u alterius frātior, qd n̄ ordinant sangimista ad
 p̄ponendum s̄ alij fr̄ij tñ qd iso ordinant h̄re rāsem fr̄a in
 unius, et rāsem m̄d s̄u alterius, p̄t in omni fragilitate
 mortalitatis, quod h̄t rāsem fr̄a in m̄d t̄d et rāsem alterius
 m̄d s̄u subtūm subsistens, et in subsistens m̄d quod h̄t rāsem
 fr̄a in m̄d t̄d, et x̄a b̄e h̄t rāsem subtūm in subsistens
 f̄d substantialis.

141 Hec dīlay substantiam c̄ f̄ia m̄d m̄tē
 mortalitatis inḡie metho, et ē m̄m inḡie phili. negat ēndi -
 tuor ut factum, non subsistens c̄ f̄ia m̄d m̄tē mortalitatis inḡie
 phili aīgo et 108 dīlit f̄ia methe ex eo qd illa agat me -
 tho, in m̄d qd aīgo in longorat dīstion ne philiū, id reale
 et ḡbūr rōte dīfij. Ita tñ dīs dīvūl p̄s 108 inq -
 uantitate quod c̄ f̄ia inḡie phili in m̄d t̄d et in eōgōie
 c̄ subtūm s̄u r̄tiquorum abſentium, quod religit imediate
 dīt boīm. S̄a ab deinde aīa rōte c̄ f̄ia phili s̄u m̄d
 et c̄ subtūm s̄u p̄cōrum s̄u ab illa dīgūnt, dīgūnt aut̄
 latem et p̄cōbili. Hec dīlay quantitatē bonere unum
 qd alterius rōta et alterius rōta et illa aīam dīgōij. Dīc ēl
 qd p̄monat unum qd le mediante qd phili, ad qd rōta pro
 ordinante x̄a ab illa dītta. Dīc dīt dīgōant unum qd
 f̄ia

L 4 inde sūr jī qd ead entitā in gīe phīlī hēt rāden
fō rā unīx et rāson mōti hīe mōr rā alterīy in ead
gīe qd ead fātīy hīe in gīe mēthā pōr hīe rāven
fō rā unīx et rāden mōr in alterīy.

L 4 2 Vīs roate in ordīnātā ad 3ponēndū mīdiātā dīcī
tātē: qd ex pīlē et pētītātē in rēsultā unīvīlē. dīgō cīn in
ordīnātā ad 3ponēndū mīdiātā totā pētītē dīgō dīcī
pētītē negō. Hīt in totā hīe ordīnātā ad 3ponēndū mīdiātā
dīcī totā pētītē ad dīgō tāmā. Itā qētētē pētītē in hī
in hīe ordīnātā ad 3ponēndū mīdiātā dīcī pētītē pētītē
correspondētē ut pēt ex dīgō.

L 4 3 Aqī 2° oē dīcī mēthā hīt ultimūm
dītūtūm in gīe mēthā. Pēt ultimūm dītūtūm in alī
gīe in pōt ulīa dītūtūm gātūtē in ead gīe: qd nūtā
dīcī mēthā pōt dīt gātūtē at gīe L dīgō. Dīgō mēthā
ultimūm dītūtūm in hīt dīcī 3ponēndū tāmā dīcī dīcī in
alterīy qd in totā 3ponēndū negō māl ad dīgō mēthā ultimūm
dītūtūm in pōt dītūtūm gātūtē in ead gīe in rāde
qd ultimūm dītūtūm, dīcī in rāde qd ultimūm tāmā
dītūtūm in ead gīe negō. Itā pēt dītūtūm hīt
ad ultimūm dītūtūm in 3ponēndū at et hīt rāde in pōt
dītūtūm gātūtē; roate tot ad ultimūm dītūtūm in
3ponēndū hītē et in hīt rāde in pōt dītūtūm gātūtē na
la tī dīcī Superior ad ultimūm dītūtūm in hīt gīe
tīdī, dīgītē oē dīcī Superior dītūtūm tāmā dītūtūm
qd in dīcī, et tota dīcī in dīcī dītūtūm ad hīt hīt
ultimūm dītūtūm in gīe mēthā gātē qd gīe Superior
pōt hīt hīt dītūtūm tāmā dītūtūm in dīcī dīcī.

L 4 4 In pēt ex qd 1ubītētā pīt dītūtūm
tāmā in pōt pātī 1ubītētā gātē 1ubītētā in
alī gīe. Tā qētētē dīcī mēthā o pātī dīcī qd nōt
pātī dīcī gātē dīcī dīcī in alī gīe. Ex pēt qd 1ubītētā
pātī

sentia sit frater subtilentia, et ultimay triu' do; ex eo
qd abile sit insigentia, nego; qd si dicitur subtilentia
abila qd in ita ultimay triu' poterit ultime trahi poti-
am. De inde dico inter quatuor dicas methe superioris
at dico in ilius qd ponit dico; et fratre dico ultima indu-
stria rego ex parte falso n° ante. Et qd dicit superioris
ponunt non enim qm plan fratre faciunt differentiam qd
scilicet ponit at qd pot videt fratre differentiam
et dilendum et roata in hoc; id est nec scilicet non
roata sunt ab illo ultime dicit in grecis methe, dico istud inibi
qd methe ponunt.

I 4 5 *V*erobij quilibet hinc methe dicit de ipsa
facta aggrauis ab ipso in nula ratiō pot distinx. qd alio dicam dico
any dicit de ipsa in ratiō qd et alio ut tangu dicitur lato, in ratiō
qd tangit ut dicitur qd alien sicut rego. Igitur sentiu'm pendo in
enī dicitur at et istud in hoc ratiō dicit te ipsa greci ad eis
qd nō sentiu'm, sed inde roata pendo at Conspicuit enim alio
hac ratiō dicit de ipsa pectoris ab eo alio qd nō a roata, qd in son-
cium pectoris qd roata et roata qd pectoris in sentiu'm exponit
eo, et sentiū' in facta sentiu'm in ad ipsos dicitur pectoris qd sentiu'm
roata et sentiu'm ex roata et facta sentiu'm in ad ipsos dicitur nume-
rile qd sentiu'm sentiu'm. Nonde tota dico inveniā dicit de
ipsa in oī ratiō ab eo aliis ratiō nō pot est greci dico, ut infra dictum
et cuiusq; sentiu'm in dico methe ut sentiu'm sentiu'm.

I 4 6 *S*ed qd sequit' qd sentiu'm in sentiu'm
in hoc pot ratiō at iterum ratiō confundit ex parte et sentiu': sed hoc
est absurdum in grecis qd. Nihil negamus nisi qd dubitatio grecis in
ipsa sentiu'm in hoc pot ratiō nō et iterum ratiō sicut deinde ratiō
est. Conspicuit et subtilis in sentiu'm in hoc sentiu'm greci dicitur grecis methe
in sentiu'm, et hoc sine absurdio qd nesciem est omittimus in sentiu'm sit
tamen qd methe qd sentiu'm considerantes eandem in sentiu'm mis multi-
greci. Dicunt pot 2° nego nisi qd sentiu'm a ipsi e' unum sentiu'm
in hoc

in hoc. quoniam autem arbitriatus via confluxi esse et factis roatis
arbitriatus non habet; confluxum in extensum et rotatim non est adiungi
hunc. Nec obitum impotabile est confluxum extensum et factis roatis quia
est hoc de in ea quae impotabile aperitur in hac gaudere potest primum
quoniam est omnibus in hoc factis quod sunt gaudi superioris
contraria et potest confluxi quoniam gaudi et fluxus per factum omnis corrup-
tationem, ut potest ex dictis.

14 T Articulus 4. nula anima potest esse dum gaudi in natura
renata. Sed ex hoc anima sequitur quod in roate dicitur atque et conclusum
quod sunt gaudi in substantia. quod hoc doceatur non est admittenda. Dicimus
nula anima sumptus adiungi et cum misericordia potest esse dum gaudi in substantia
esse, sumptus in adiungere, et dicitur in negatione, roate enim contrahit atque sumptus
roati adiungere dicitur. sed hinc conclusum sumptus roati in adiungere cum
unam gratiam exigit et termino confluxus conformatio, de quod conclusio
in priore ne gaudi.

14 D Tertius probatur responsum in dicto secundum hunc quod gaudi
non in adiungere cum unam gratiam et in cum aliam. quod negatur
quod sicut hominis functionem adhibendum habem in pietate, factisque iusta-
miae functionem adhibendum pertinet in hoc factis quod sunt factiles
huius quod in specie negatur.

14 G Tertius contralegimus seminatus ad hunc non est dicu-
di in hoc factis quod sunt factiles huius, iste dicitur de ratione non huius qua
non potest dividiri in factis ratione atque problematis clementia. sed hoc est di-
cendum de gaudiitate dicitur huius. Primitus enim corporis ambi-
tus secundum quod gaudiatur est intellectus huius et hoc ager dicitur id illi de
almonodari in dictis factis. sicut allorum intellectum a con-
sideratione publico multo in dictis rebus particularibus at vero contralegimus et
extinguitur id est non opus est quod illi non almonodetur et con-
sideratur de negatione non homo quod est extinguisca homini
de intellectu negationes et contralegimus factus multipliciter datur
omnius usq; negatio et contralegimus de homine alio de aliis.
Probabilitate obviis, sed X^a nostra privilegia.

Dicitur

S 9 Rēt 2º regnum aīo p̄o Congregatio primaria
ad hūm̄ hominem dicitur p̄fice à Confessore p̄ministrat at illu-
m animal; qđ prima in Cūrit formalitatem representantem ra-
tionalē quam n̄ in Cūdit Ieclūnday. Deinde regis homini dī-
fert officie a negatione dubius animaly; qđ prima in Cūdit
formalitatem regantem rationalē quam n̄ in Cūrit Ieclūnday. Quod
autem Congreges et negatione sint ex parte hīc n̄ in faltiqu-
et non Congregus quod regantur non sint regentes et similes ad
hominem et quod tales regentes in hīc amissis diffinītū in diu-
nīs formaliitatē, sicut sit officij sint ex parte hīc officia
ex parte hīc regentes ad tales officij sunt in se et especially
hīc alij inde diffinītū in tot formaliitatē qđ sunt officij dicitur
ad ista causa.

L S 1. Art 5° rationale est enim ad conflatum ex
se et sentitum: ergo vel sentitum ad conflatum esse et rationale. Ideo
nam dicens ergo sentitum Latinus est quoniam rationale est priu-
le et conflatum sive prima pars apie at vero rationale est gra-
num sentitum et dicit enim apie conflatim quod est essentiale
aliquid in ea compositione hinc ratione apie mette; adeo et rati-
onale non Latinus est quoniam conflatum est et sentitum id est
regere hinc non potest esse universale. Ostendit sentitum et
rationem sentitum in hac phase si est sentitum, quod estiam in
hoc conflatum et sentitum rationale et sentitum aliquid
erit gerundum in qua est essentiale. Ideo nam quod in primis
gerundis significat sentitum avenerius auctor tangit
et sentitum metaphysica, in secundo significat ut prima gerun-
dis et us natura metaphysica dicitur ad formam metaphysi-
cam, id est rationale. Iles in prima significata nomine Constantius
et modum adjacentem logit, in secundis significata nomine Constantius
Kontius per modum logit substantiam sit tale nomen sit gratia
adjectivum, de quo plura ab aliis Rigitur.

— 32 — *Borborus* 2° ḡo tentaculum erit spicis
vixere

superiori Comblat ex de et formalitate pertinet. Concluſio hancin
de hoc et reliquis gradibus metaphysicis superius invenit
eas non rationes. Inferior secundus ergo distinctum sunt species
infima in hoc sentiu. Contra hancem ergo dilaret etiam
attentionem inferioris explicita differentia inveniuntur. Vnde dicit
quartum numerus 122 videlicet huiusmodi in expansiones huius oper-
antes.

Subiectus 3^a

Hoc dicitur inveniuntur etiam species

153 De regnis cum Latine fonte. Quicquid et alius
quod sequitur. I. L. datu 4° n° 62. Probat quoniam quia ad hoc
ut differentia inveniuntur. Pto. et Pto. Viz. convenienter
in ratione trii differentiarum humanarum, p. Et p. H. est part
ri in duas formalitatem quoniam prima est ratio differ
entiarum humanarum. Secunda talis differentia. Sed hoc dat
alii differentiarum inveniuntur non convenienter uniuersa quia
differentia inveniuntur adiutorio considerant in secunda forma
litate, siquilibet Nam Pto. adequare utrum differret a Pto. ergo
sit exigere primo illa formalitas non erit formalitas
differentiarum inveniuntur sed natura humana; nam dif
ferentia inveniuntur adequa est illa per quam unum in de
cimum utrum differet ab aliis si autem in aliqua formalita
te convenienter cum aliis non distinet utrum ab illo al
iinde talis formalitas non est. Et formalitas differentiarum
inveniuntur quod tota adequate est utrum ratiō dist
erende et ultimum constitutum ac distinctum
que ad hoc per quoddam unum inveniendum differt
cas alii in omni genere ultimum vero constitutum
non potest compiri per aliud nec ultimum distinctum
unum per aliud disponi, aliud non potest uniuersum
quod

quod est contra suppositionem; et in hoc contradictorio -
dum redolit prima exigua probatio.

L 54 Secunda probatio iuxta aliquos est quod
si prima formalitas differentia individualiter conveniret cum alia
uniuersitate hinc secundam formalitatem per quam differentia est,
secunda formalitas conveniret cum secunda formalitate ab aliis
differentiis individualiter et haberet secundam formalitatem per
quam differentia. et de secunda, quanta et qualiter formalitate est
est autem ratio afferenda daretur propter inferiorum quaead nos
informalitatem cuiusque individualiter per se autem propter
nos uniuersitatem admittendam. Hoc fundamentum non contra
dit contra eos qui non admittunt protectionem inferiorum
in formalitatibus entibus creaturis. sed illi in modum secundum
quia multe hinc huiusmodi ducunt hoc absurdum esse.
Secunda probatio est alibi ostensim.

L 55 Istrianae sententiae tenent Arrivagenses
et alii plures agunt Iovium Cusianum statum, propter
hunc argueret primo petritas et paucitas convenient in eo
quod sunt differentiae individualiter hominum et diffe-
rentiis in eo quod sunt tales differentiae. ergo ab illis poteris
objicere ratione uniuersitas. Diversis amplectibus conveniunt an-
tagonisti contra istorum definitionem: unde si sit ex po-
ste alii non diversas habent rationes quando contigit differentia
in individualiter hominum adhuc tamen ex parte objecti
logistis confuse singularitatem quin potest dari prestitis ex
parte objecti alii sicutum in eis objectum differentia inde-
vidualiter, tunc communis dicitur de ente in tanta sua lati-
tudine inclusore. si hanc differentiam ex parte objecti sit in
exprimatis ex parte alterius, quia sit in multis differentiis entibus

enit, conuenit omni definitio rempe quod possit expiere
Iad etiam cuiuslibet differentia singulari dominii
conuenit definitio differentia individualis humanae: ergo
idem dicendum est populo dicendum.

L 56 Istudque patet, habet regulum distinctionem
ad naturam Petri, similiter patet ad naturam Pauli: sed
ex natura Petri et Pauli posset abstracti ratio uniuersa: ergo
cum ex regule generali ad naturam Petri et naturam Pa-
uli posset abstracti ratio uniuersa. Ergo consequentia dis-
cretia est quia natura Petri non sunt ultime ratione differ-
entiis, id est ab illis abstractis ratio naturae humanae uniu-
ersa. at vero tales regulae sunt effectu aliiae singula-
ritate, ex eo quod sint regulae differentiae individuali-
quantum: ergo huius modo possunt conuenire uniuersa aliis
non sunt ultimi respectus differendi, quod est contradic-
torium.

L 57 Vix.

Cum autem plerique liquet, tales patentes in sunt ultime ratione
diciuntur, at illi patentes et paucitatem naturam hinc praestimunt
in sit ultima ratio differentiae. Si patentes et paucitatem non
abutur, hinc inveniuntur, quod nulla rasse potest conuenire uni-
versa. Hic obstat quod obtemperantur talium conformatum sicut dicitur in
dicentes, quia rite iste in falso quod quilibet opus non sit
enitatis proprieta adequalis in ratione tantum, ita non falso
quod non sit proprietas in plurimi formis patentes conuenient
omnibus nam rite. Scimus quod est substantia Logica, in re-
futatio in operum raciem substantia Logica; ita in refuta-
tio quod operis sit sita inducitur.

Argo

L 5.8. Artig 2° dicit generale et specifica point
est quia t. p. s. q. est dicit inducere. Hec dicitur de genere
et parte dicit superior et ultima ratiō differendi inducere id est
point generale unitate in aliis extra ratione seriorum
in substantia in arte. Tunc quodlibet dicit generale potest esse
et specifica sive x. Lata. an. 136. apud dicit inducere 2°
potest tunc ultime ratiō differendi ab ultima aut ratiō diff-
erendi in potest abstrahi ratiō unitate ab aliis ratiō unitate
et est ultima ratiō differendi qd 2° lugdun.

L 5.9. Dicit dicit inducere nō sunt quia point
potest autem qd alio dicitur. Dicitur autem in hanc autem point
qde id potest abstrahi autem qd nisi aut aliis abducatur, condit
nō sunt autem point in qde nichil et loquuntur nego qd in utroque
tunc ultime ratiō differendi id est point abstrahi qd aliquod
infirme.

L 5.10. Artig 3° unitate numerale qd fundens
in dīcū inducere potest esse quia t. p. s. q. est ipsa dīcū.
Hec autem qd unitate numerale fundens in unitate addi-
gitur sumptibus, et sicut ab unitate huius abstrahuntur
grūm superiorum ita ab unitate numerale abstra-
hentur huius latib⁹ correspondentes sicut qd sumptibus, et sicut ad unitate
invenientibus in potest abstrahi ratiō unitate in ita nego
a fractione unitatem, que correspondet latib⁹ dīcū, qd si-
cuit fractione in parte in hoc sentitur enim in decimando
id fractione unitatem fractionem. Aliqui sententia ante negant
nam, qd huius regni fractione multa sunt, et sicut in
latib⁹ dat una ratiō dīcū, altera alio altera sententia
nō sic ista dat una qd latib⁹ frāctiō in hoc altera in
ratio, ita sicut altera ita dīcū in qd ista dīcū inde
ante, et sunt iste dictum omne dīcū ratio, qd nos dīcū
ratio de dīcū n° 137, qd solito cōfessabili, ostendit
tū in La. 10.9. artig 10.

161   Arg 4° ex eo dicitur indicante in potest ea
qua est sp̄c̄, q̄a sequentia est in infirmitate. sed natura est abser-
endum quod sepius talis est sp̄c̄, et propter admissit est sp̄c̄ infirmitate
in natura, et probat probabilitatem et hoc auctoritate et consequenti in
relacionib⁹ equitatis, et magnitudinis: quod sine abundante admissione in
falsis dicitur indicante, sanguine et sanguis sanguis tota genitrix
genuit. Hoc maius quam in 1st exposito capitulo sed ex eo sanguine
quod dicitur indicante cum etiam additur sit ultima ratio
diferente indicante, manifestat quod possit venire uniuscūd talis
dicitur. Et talis in ratiōne est, et sit ultima indicatio dicitur
sp̄c̄ de quod in metra.

Subsechit 4.

Vindicta matr sumpta dicitur et ḡia f̄ sp̄c̄.

162   Non est sermo de indicio quod est 2^a inter-
dictio sine sumptu fratre, et quod est sp̄c̄ subiectivitatis sp̄c̄ aut
ḡia. Et quod est sp̄c̄ probabile est ut non concum, nam in his de causis
regionibus in quod est ut sit ut sanguis ex ilius definitione.
Questio ita est, et indicio matris sumpta quod dicitur 2^a inter-
dictio, et sumptu cum id quod datur a ipsi definitio quod locis &
dium Thonam — indicium in ea est dicitur a locis alio
utimis dicitur, et similitudinem ita sumpta potest tunc esse
universale in ratiōne ḡia f̄ sp̄c̄.

163   Ratiōne negantur Aucto relatio n° 283 q̄
ad eadem sententiam et Thonam. Per quod admodum indicia-
tibus in quod est abstracti ratiōne universale. sed indicio illi
terunt talia q̄ dicitur indicante nec ponunt. Tigit sine
dicitur: quod in potest tunc esse universale in ratiōne indicie.
Cetero si dividatur indicio indicie fratris, quem una distinguit
Vindictam et altera huius sp̄c̄ et hanc etiam abstractam jam
in abstractis ratiōne indicie, sed ratiōne huius, quod in negatione
potest.

Plut si loca diuina in qua pateretur quoniam non recte et alterante
sunt in abstractis locis, sed atque in pectus pateretur
per alios instrumentos in indicio, quo in ista via inducatur certum
agat sed admittentur res utrum de hoc sit in eis quae.

L 64 Nam in conseruando Urbiacuus Arrigo et
alii dicit Thoma. Atque 1° iste in abstracto est ratio universitatis
hunc ac idem dicitur: quod est indicium est ratio universalis ad hoc
et idem indicium. Dicunt autem indicio abstracto est numerus, id est
indicatio numeri qui dividitur in via indicante regis auctoritate et continet
indicationem ac hanc numerorum indicium numerorum instrumentorum
indicationem, in genere datus ratio universalis, ut per synopsos finitos: in
ratio autem in numeris est generis et genere. Sed igitur quod tale est
ex ratione indicis in ultima auctoritate dicitur indicatio prima, de re
quae dicamus infra.

L 65 Hoc prius Priscus est indicium huius est praecepit
ipsius. Sed in illa praecepto hoc dicitur: quod est indicium loci. Regis min
si loquatur de indicio universalis, et ideo de analogo expeditus est auctor
Vix talis praeceptum est recte atque ipsius — Priscus hoc indicij in se
tum in illa praecepto indicatio in tantum: quod est in 1^a praecepto. Dicunt
vix ita ualeat si 2^a in significatis indiciorum instrumentorum dicantur in
dicationem, sed idem significat indicacionem locis, id est significat
est indicium, regis: igitur 2^a praeceptum est de praecepto universalis quod est indicij
in tantum in indicio universalis, sed quod indicatio locis universalis ad indicacionem
regis, sicut praeceptum hoc in tantum quod est indicatio, sed hoc locis uni
uersalibus ad indicacionem.

L 66 Atque 2° id syllogismus in studiis in his
indicationibus est praeceptum. Sed Priscus est indicium: praeceptum
ad uno tantum. Sed syllogismus in studiis in his modis
syllogismi est universalis et obiectus universalis: quod est indicium quod est mediu
m syllogismi est universalis. Regis ministrorum est syllogismus consti
tuat in requisitione quod est medius obiectus universalis unius tantum. Sed
infinitus quod est syllogismus est note: quod est in hoc — Quatuor syllogismi
est

vit est substantia. Deo his fangi est gatay. quod est substantia.
ubi gatay est medium analogum et equinotum. sed que cu-
num vole. et tunc syllogismus constituit factum in hunc item — scilicet
significare hoc nomine gatay est substantia. Deo fangi illa significat
quod est substantia. Tunc enim factum est syllogismus — scilicet significare
nomine indicium et probabile est uno tantum. Deo prius istud significat
quod est probabile est uno tantum. igit ad conclusionem syllogismi in
requiri quod medium sit ostium unum. Deo si sit quod non est
unum. et in re sit analogum et equinotum.

L 67 Arg 3° Porcius non dicitur a Pto in coquitatione
duum huiusmodi. Deo in eo quod sit factum indicium id est generalitatem: quod
potest ab aliis ratiōne uniuscūm indicium huiusmodi ad Primum et Secundum.
Sed etiam in dicitur in eo quod sit indicium huiusmodi id est huiusmodi. et
dicitur in eo quod sit indicium huiusmodi et indicium in diversis diversum
indicandum nego quod ratiōne indicium in figura sine diversitate
advenire sequitur. Primum dicitur a Pto in eo quod sit indicium huiusmodi
sine in eo quod sit Porcius quod id ualeat; et secundum illo ducere an
alogia in huiusmodi. Si diligitur uenire in huiusmodi locum condicione,
Deo tunc in Primum in ratiōne indicium sed in ratiōne hoc.

L 68 Sicut ubi dat gatay istud datum in ratiōne
uniuscūm. Deo inter Porcius et Pto dat in istud, p̄ficiens summa in
dua huiusmodi: quod dat ratiōne uniuscūm. Data māi dīgo nūn
int̄ Pto et Pto dat gatay istud p̄ficiens ut ergo in
diversis ratiōne dīgo, p̄ficiens in diversis dīgo indicium nego
generaliter a ultima ratiōne diversum et diversitatem a generali. quod autem
a ultima ratiōne diversum et diversitatem inquit a potest esse ratiōne
et diversitatem. Dīxi data māi, quod si admittit istud in
diversis indiciis, p̄m admittit aliquid, p̄m neganda est maior
sicut in istud est ultima et diversa ratiōne singulare; ab ultimā
autē ratiōne diversa singulare inquit ab aliis ratiōne uniuscūm atque
a est ultima indicatio 3^a Propositio.

L 69 Arg 4° quod uide atque obtrum potest moneret
logico

logistica dividim se atq; gen cognitam et hanc t' bonam: qd p[ro]p[ter]a
cognitio non n[on] est argua. De aliis probaretur et probaretur et
un abstracter ut id est illa in usus fuit ut multis abutatur
probando p[ro]p[ter]a certitudine. et res ex dicta dicitur quod a n[on] (4) di-
quendo any cognitio dividim atq; gen cognitam et hanc t'
bonam sive t[em]p[or]e, sive rebus. Quod est qd cognitio dividim
est cognitio dividim in duas; et qd uide sive cognitio
et hoc t[em]p[or]e dividim, ideo uide sive cognitio et hanc
t[em]p[or]e dividim in duas; qd de p[ro]p[ter]a certitudine. Tunc secundum
situationem.

L F o. Artic 5° hoc et huc concinnum uniuersitate
in ratiæ differentiæ scriptæ propriaeterat et regibile: quod est Primitivæ et
Præc. concinnum uniuersitate in ratiæ differentiæ numeris propriaeterat et
regibile. Hoc autem quod proprium principium differentiæ in ratiæ esse
principium concinnum ratiæ cuiusdam. nec dicitur 1° quod ratiæ et
regibile in sunt ultima ratiæ differentiæ quod ad hanc uniuersitatem
ultima ratiæ induatur et Singulare in illis est ultima ratiæ differ-
entiæ scriptæ quod dat intr*ro* ratiæ et regibile. Unde sit ratiæ
sit uniuersitatem ad ratiæ singula et hanc regibile ad ratiæ minima.
dico tamen in locis in in videtur uniuersitatem ad ratiæ et regibile quod in
primis dat concinna in illis in 2° ex locis principiis quod hanc diffe-
rentiæ in postea est ratiæ diversiendi: ratiæ autem et regibile sunt
principia inter se differentiæ ultimum scriptæ.

I 7 I Non ollat 2° qd' eis et substans
posit in universum auctor et regis in his praecipue ratione
in substantia, a' eis regis, in substantia a' eis: q' ha' unio-
nem in invisa dicti q' e' quis, et in q' in dicto uniuersitate in
invisa loci universa quae consilient tam recte q' reg-
is sit. q' loci contentus recte et regis posse invisa in re
q' anni at, et substans q' eis, et q' h' et loci universitate in re
q' sicut q' eis: unde negare postmodum talum assumptionem, go' tota
re d' his et confessio in invisa dicti q' eis, r' a' d' s' i' t' l' i' l' i' l' i' l'

anti spiritu in p̄st s̄c r̄s ducendis spiritibus. Sicut ḡs lat-
terus ergo et subiecta erunt universalia ac percibentia et participation.
Hic sacrum q̄d dicitur indicat q̄t sunt ultime substantiae entitatis das
ergo int̄ haec sua latitudine et substantia in sunt universalia
calendarii dies sicut s̄c p̄m t̄tinga. Et r̄s entitatis et substanti-
e dicitur dicitur extra ultimam divisionem possit s̄c universalia ad
dies p̄m sicut spiritus de q̄ in metra; r̄s ueritatis subiecta p̄m
in metra sicut entitatis et q̄d, in ḡt s̄c universalia ad dies
dies, q̄d ab illis est facta scilicet.

Scilicet 4.

Hoc dicitur dicitur s̄c ḡt s̄c sp̄s.

1-2 Peccatum alio sunt affectus ut maria
et unio ex q̄d dicitur affectus peccati ḡtis, alio sunt integra-
tus tunc aliquod integrum, rursum hoc peccatum affectu
ut omogenie sicut similitudine ut sunt partes aquae
componentes totum integrum, omnigenium
aque. alio sunt exogenie et singula ut sunt caput manus
et reliquias componentes totum corporis sicut totum exogenium ut per
singula distinctus secundum sit.

Scilicet I.

Hoc dicitur entitas dicitur s̄c ḡt s̄c sp̄s.

1-3 De anima hoc p̄ḡt m̄ et fia conuenient
in eo q̄d sunt subiecta ḡtis in aliis, sed ex parte logica sequitur q̄d h̄c
r̄s sit universalia ad manum et fiam: q̄d substantia ḡtis in aliis
q̄d universum ad illas. Ita q̄d substantia ḡtis figura i eis
ad Corpus et spiritum, ex eo q̄d longus et spiritus substitutus id
ḡtis aliis: sed ista mā et fia sunt substantia ḡtis in aliis:
q̄d unde sequitur l̄o manum in hoc i eis ḡtis ad manum desuper et h̄c
naturam

namen hat, so ist die Spieß deßrart, daß mir j. sakken de
geschossen in englischer Deinde mir verbrennen möglicij ist. Spieß zu hand
et ihm man ruckzucken sehn mir leichter, als leichter an
hand et ihm man leichter verloren.

L 74 Sequitur 2° fons in loco eis grecus ad oecum
filius philippi et filius roxoli eis filii ad hanc et illam fratre voa-
tum. filia lucrina eis filia ad hanc et illam fratre locutissima
sequitur 3° univoca substantiam et eis grecus ad oecum univoca
et unio lucina eis filia ad univocem Petri et Petri, liber deo-
rum Et lucrina lucrina et alia. Adversus tri locutiones con-
tra eis secundum philippinum quod uis Petri non differt philosophie
ab unione Petri in suis et in logico proximum ab aliis uiscom Petri diffensa
Ipsae logica abunio Petri.

L 76 Arg 2 Nam et fia levina in dividunt
per aggr: go id mag: collaudat q: itur. Teg: itur in per-
unt idem intellidens: go in potunt ee gra. L 87: d:go ariy
intendunt p:ey a:gr: q: tota integratio. Ita, q: tota integratio
regi q: regis p:ey fia levina ee omogenia ex qua la-
civit p:et totam officiam leonini invenire in q: Et modus un-
ite multis parti fed, ideo utrato fatur epiale, n:us integrat,
non invenit inquit q: 2:ut n:us requirit q:ly p:ey a:gr: integrat
Bis loq: Tua

— 76 — Christus nra et fr̄a Swina et tant p̄g sp̄-
ate leonis, naris debat sp̄as et alijstoy garkoy, nam u tupo-
mo in i. Sicut affect leonis I unius indesti m̄d, et unicorū m̄di
q̄ si fr̄e signat uniuersis naris h̄ent aliquem testinum per vita-
ti inter quem in iis iugis contuberni poterit: q̄o nra ē fr̄a
Swina in hoc nario debet intercedere p̄g: De a potest
in Thudere p̄g singulē nec loq̄: q̄o. Si hoc omnis god lura
q̄ singulē nro mis got intus inre hoc deinde p̄g q̄ ad h̄um
q̄ a si nra loq̄ in Thudere p̄g loq̄ intus erit p̄g p̄g dīlā quiescat
en p̄g loq̄ s̄t fr̄a ad han et Sam p̄g: De hoc n admitemur: q̄d.
Swina

Peri sit regande mae qd fata attieko-
nij dignitatu[m] tantum debili m[od]o et atteso in dicitur. si formid-
at de latet qd nati i[st]i p[ro]p[ter]e id dorsi agri qd multa sunt riguan-
ata i[st]i lo[gi]e ad sp[irit]itualium abliuij ex i[st]i de i[st]i affari
Iohannes lo[gi]e et gaudiu[m] i[st]i felicitate postea Baladis lo[gi]e argumentis
admitendo p[er] qd lo[gi]e in i[st]i lo[gi]e ignorante affari leoni r[ati]o n[on]o
convenienti ut p[ro]fessib[us] de i[st]i omogeneis termo fuerit. qd i[st]i
totum aperte clementi longioris n[atur]is in thudat p[er] qd qd m[od]o
et p[ro]p[ter]e.) alici dilucidatur.

L 7 8 2. d[omi]ni m[ense] id est m[ai]o, et h[ab]et dies id est
f[est]ia. qd m[ai]o et f[est]ia in loci in thudat que d[omi]ni ag[re]m[en]to i[st]i go-
lunt e[st]i. T[em]p[or]is a[ct]i[us] id est m[ai]o et f[est]ia i[st]i ag[re]m[en]to
lo[gi]e et gaudiu[m] nego, qd lo[gi]e et gaudiu[m] d[omi]ni m[ai]o id est
q[ua]ntu[m] us et q[ua]ntu[m] et id d[omi]ni f[est]ia: unde sequitur m[ai]o et
am in loci extulimus d[omi]ni qd id est d[omi]ni m[ai]o et f[est]ia id est
q[ua]ntu[m] et q[ua]ntu[m] quales sunt d[omi]ni.

L 7 9. Sicut lo[gi]e debet prae[dict]i q[ua]ntu[m]: de m[ai]o
et f[est]ia sunt actio in d[omi]na: qd i[st]i possunt esse lo[gi]e. T[em]p[or]is
m[ai]o sunt actio in d[omi]na q[ua]ntu[m] d[omi]ni, lo[gi]e nego, qd ag[re]-
m[en]to d[omi]nae in alendit et p[ro]fessio n[on] s[ed] i[st]i am d[omi]nae.
Deo et sit d[omi]ni tota gloria in firmis.

L 8 0. Colig[em]us 1. qd p[ro]p[ter]e q[ua]ntu[m] q[ua]ntu[m] i[st]i
de q[ua]ntitatuum p[ro]p[ter]e i[st]i q[ua]ntu[m] et lo[gi]e, dato qd q[ua]ntitatuum in loci
sit q[ua]ntu[m] universum ad q[ua]ntitatorem uocatum et permanenter
r[ati]o qd supposta ea supposita ratione i[st]i arguit qd urgi-
at unde in d[omi]na q[ua]ntitatuma in loci erit q[ua]ntu[m] ad q[ua]ntitas
q[ua]ntitatib[us] permanenter ad instans tempore et admittatur ei[us]
punctum i[st]i erit q[ua]ntu[m] ad o[mni]p[ot]entiam q[ua]ntitas permanenter
instans et mutatum ei[us] erunt q[ua]ntu[m] d[omi]na d[omi]na et mutata
ei[us] spiritualia et longiora de q[ua]ntu[m] loco. inferius uide
duo artig[em]enta in q[ua]ndis a[ct]i[us] s[ed] t[em]p[or]is 3. questio 2.
L 8 1. Colig[em]us 2. qd uiribus a[ct]i[us] in h[ab]itu subiecti